

Anotace

Ke konci devatenáctého století byl Smíchov rychle rostoucím průmyslovým předměstím Prahy, postrádal však kostel, který by pojmul větší množství věřících. Uvádí se, že ve veřejné soutěži, vyhlášené v roce 1878, zvítězili architekti Barvitijs a Ullman. Nicméně v archivu Národního technického muzea jsem našel několik dopisů, z kterých vyplývá že původně v soutěži zvítězil architekt Schulz. Jeho projekt musel ale být přepracován. Dvě zmínky v časopise *Method* naznačují, že ani po této úpravě Schulzův projekt nevyhověl. Městská rada se tedy obrátila na architekty Ullmanna a Barvitijsa. Připomeňme, že Schulzův definitivní projekt uložený v Archivu hlavního města Prahy je datován rokem 1876, zatímco první Ullmannovy náčrtky počínají teprve rokem 1877. Vlastní stavba kostela, která trvala od roku 1880 do roku 1885 byla, po Ullmanově odchodu do ústraní, provedena pouze Barvitijsem. Na stavbu kostela přispělo mnoho místních spolků a dokonce i samotný císař. Sám pražský arcibiskup několikrát navštívil staveniště kostela. Interiér kostela připomíná raně křesťanskou baziliku a byl vyzdoben díly předních umělců té doby: Sequense, Vosmíka, Šimka, Suchardy, Pirnera atd. Exteriér, který byl proveden ve stylu toskánské renesance a je zářným příkladem úspěšné kombinace režného cihelného zdiva a různých materiálů. Ačkoliv architekt byl nucen snižovat náklady, některé části výzdoby (např. Majolikové tympanony) byly objednány přímo v Itálii. V literatuře je tento kostel s oblibou připomínán jako vrcholné Barvitijsovo dílo. Je to jedinečný příklad *Gesamkunstwerku* konce 19. století založeného na hlubokých znalostech Italské renesance. Věřím že může existovat souvislost mezi kostelem sv. Václava na Smíchově katedrálou Božského Spasitele v Ostravě a kostelem v Dolních Kounicích.

Všechny jmenované stavby jsou novorenesanční a vykazují mnohé podobnosti.